

El vent de gregal que erosiona l'esquerra valenciana

L'ÚLTIM TEMPORAL HA DEMOSTRAT COM DE LLIGADA AL CURT TERMINI ESTÀ L'ESQUERRA VALENCIANA. LA DESTRUCCIÓ DE LA COSTA NO ÉS UN FET PUNTUAL, SINÓ CONJUNTURAL. DESTINAR DINERS A CONSOLIDAR L'IMPOSSIBLE NO ÉS LA MILLOR POLÍTICA

És ben sabut que el vent de gregal és fred, sec i comparteix direcció, de nord-est cap al sud, amb el corrent del golf de València fins al punt d'anar quasi en paral·lel a la costa durant molts quilòmetres. Per això, en dies d'hivern, amb temporal i fort vent de gregal, l'erosió del litoral valencià s'aproxima a la catàstrofe amb uns resultats de ciència exacta. I hi ajuden i molt, la sequera terra endins, l'espoli dels rius a través d'embassaments que els fan arribar cadavèrics a la mar. I, per descomptat, la urbanització massiva del litoral i aquesta evidència aparentment invisible que és el canvi climàtic i que apuja el nivell de la mar i fa disminuir les pluges.

Una matemàtica biològica que molt sovint els polítics es neguen a acceptar. Fins i tot els d'esquerres i amb un dens solatge ecologista, com és el cas de l'alcalde de València, Joan Ribó. Sorpren que la primera reacció als efectes del temporal siga destinar 600.000€ per protegir la Casbah, una urbanització de luxe al parc natural de l'Abufer, fora d'ordenació i en l'espai públic marítim-terrestre. Un comportament imprevisible no sols des del punt de vista ideològic, ja que pagar 600.000€ per consolidar la Casbah (nom sumptuari que es refereix a les antigues fortaleses dels àrabs poderosos) és un fet tan inútil, i mai millor dit, com llançar una pedra a la mar o equiparable a subvencionar algú perquè ens demostre que, certament, el sol gira al voltant de la terra i que torrar Galileu no va ser tan mala idea.

La Casbah no és l'única il·legalitat urbana a l'Albufera. A pocs metres de tan ostentosa colònia hi ha l'Hotel Sidi Saler, també en zona pública. Una pedra de sis plantes en la sabata de l'equip de govern. Tancat cinc anys i propietat de CaixaBank i el BBVA, l'alcalde Ribó ha dit que no hauria d'estar allà, que no vol dir exactament enviar les excavadores per evitar que es-

SERGI TARÍN

tiga allà. Mentrestant ha decidit no renovar la llicència d'activitat. Un fet que potser alleugerix la consciència, però que no acontenta ningú. Acció Ecologista Agró ja s'ha mobilitzat per demanar la demolició del que consideren l'"Algarrobico valencià". I la més ferma opositora de Ribó, bé que aliada al pacte de govern, la socialista Sandra Gómez, al capdavant de Turisme, ha advocat per ressuscitar el vell hotel de cinc estrelles i, de pas, ventar el Gregal a dins de l'Ajuntament, cada volta més un intent fallit –per la manca de profunditat dels personatges– de la cort dels Borja a Roma.

En qualsevol cas, i en temes de medi ambient, com en qualssevol altres, la realitat demostra com de valentes (i fins i tot antisistema!) arriben a ser les notes de premsa de l'esquerra en l'oposició i com de pragmàtiques (i fins i tot covards!) són les accions polítiques quan governen. La recent posada en marxa del Pla d'Acció Territorial de la Infraestructura Verda del

Litoral (Pativel) esdevé un cúmul de bones intencions dins del possible, ja que consisteix a protegir les zones no urbanitzades, però res no diu de tot el pecat ja construït i que caldria porgar, i fer pols, abans que no ho faça la mar després d'engolir-se bona cosa de milions. Pativel o Patiment, ja que la norma emana de la conselleria de Medi Ambient i ja ha provocat una gran repulsa local. Els ajuntaments del PP s'han aixecat al toc de xiulet per evitar que els botànics els toquen la terra que hi ha mig quilòmetre endins de les ones. Molts consistoris ja tenen els seus PGOU, PAI i reclassificacions ben classificades. També alguns d'esquerres, com el cas d'Elx, que ja ha dit que no vol baixar de 1.840 a 304 habitatges a la zona de La Marina, cosa que passaria cas d'aplicar-se el pla.

Un norma que, si prospera, tampoc corregiria excessos per urbanitzar, però ja en camí, com és el cas del residencial de 20 apartaments de luxe d'EuroHolding a la platja de les Marines de Dénia. I no a 500 metres de la mar, ni tan sols a 100, com marca de llei de costes. A 20 metres! Tot això després que l'anterior ajuntament, del PP, demanara una reducció de la zona de servitud. Un PP que aconseguí el govern a Dénia després d'una moció de censura on participaren de manera molt activa grans immobiliàries de la contornada, entre les quals EuroHolding. Crida l'atenció que l'actual consistori, en mans del socialista Vicent Grimalt, no haja fet res per impedir la tornada de la rajola a una costa més que saturada. Més encara Grimalt, qui fou regidor d'urbanisme d'aquell equip desnotat per les constructores al juliol de 2008.

Vent de Gregal i una milionada de diners públics amollats sense retorn a la mar valenciana. Tot en benefici del curt termini i de la pau dels polítics impedits per mirar l'horitzó.

Periodista